

Spoločnosť SLOVARM
navštívila slovenská
televízia

2

Nové jedálne – čistejšie
a útulnejšie stravovanie

2

Čo má spoločné SLOVARM
s autami?

Viac ako si myslíte

3

Deň otvorených dverí 2017

4

Elektrikár víťazí nad
obrovskými strojmi

6

Z obrovského lisu strach
nemá

6

Nový člen v Energy Group PD Popudinské Močidlány

Do skupiny Energy Group v mesiaci marec 2017 pribudlo PD Popudinské Močidlány. V agro segmente sme doteraz boli aktívny na východe Slovenska – PD Čečejevce, PD Nižný Lánec a PD Bohdanovce, akvizíciou PD Popudinské Močidlány sme naše pôsobenie rozšírili na oblasť Záhoria.

PD Popudinské Močidlány sa nachádza v okrese Skalica. V súčasnosti obhospodaruje 1015 ha poľnohospodárskej pôdy, z toho 996 ha tvorí orná pôda a 19 ha tvoria trvalé trávne porasty. V rastlinnej výrobe sa zameriavame na pestovanie obilnín, repky olejnej, kukurice na zrno a siláž a krmoviny. V živočíšnej výrobe sa orientujeme na chov hovädzieho dobytku bez trhovej produkcie mlieka a výkrm hovädzieho dobytku, plemeno Limousine, momentálne máme na stave 240 kusov. Družstvo disponuje mo-

derným technickým vybavením značiek Some, Claas a Pottinger, ktoré práve nasadzujeme pri začínajúcej žatve.

V súčasnosti v družstve pracuje 12 zamestnancov, ich vedením bol poverený dlhoročný spolupracovník Energy Group pán Ing. Pavel Tokoš. Kolektív PD Popudinské Močidlány víťame v Energy Group a želáme bohatú úrodu!

PD Pop. Močidlány
Člen skupiny Energy Group

Spoločnosť SLOVARM navštívila slovenská televízia

Ten, kto sa zaujíma o svet vedy a techniky, určite pozná reláciu VAT (veda a technika), ktorá beží každý týždeň na televízii RTVS. Do sveta techniky zapadá aj výrobný program spoločnosti SLOVARM a práve ten zaujal režiséra spomínanej relácie natoľko,

že nás oslovil. Natáčací deň bol síce vyčer-pávajúci, ale všetci zúčastnení ho zvládli na jednotku. Vráťane zamestnancov, ktorým touto cestou patrí veľká vďaka za reprezentatívne vystupovanie a spoluprácu. Natáčanie materiálu do relácie VAT mal

pod palcom šesťčlenný tím RTVS v zložení režisér, dvaja kameramani, osvetlovač, zvukár a samozrejme moderátor relácie a príjemný človek Gregor Mareš. Ten viedol rozhovor priamo s generálnym riaditeľom SLOVARMu, Ing. Bohuslavom Kočim: „Ešte donedávna som si myslel, že najhorúcejšie je v našej zlievarni, kde sa taví mosadzná tekutina pri teplote 1100 stupňov. Ale teraz viem, že najhorúcejšie je, keď na kamere svieti červená“. Aj napriek prirodzenému stresu z kamier zvládol rozhovory generálny riaditeľ na výbornú, bez nutnosti opakovania natáčania. Hlavnou témou bol výrobný proces poistného ventilu TE 2852 DN20 a bezodpadová technológia, recyklácia materiálov vznikajúcich pri výrobe, ktorá sa v podobe brikiet opäť vracia do zlievarne.

Z dôvodu množstva kvalitného natočeného materiálu sa režisér relácie rozhodol, že SLOVARM nebude súčasťou iba jedného dielu, ale rovno dvoch. Prvá časť bude odvysielaná pred letnými prázdninami posledný júňový štvrtok o 20:30 v premiére na RTVS 2 (v repríze v sobotu a utorok nasledujúci týždeň). Druhá časť bude odvysielaná po letných prázdninách. Touto cestou pozývame všetkých k sledovaniu relácie, kde sa v záberoch objavia viacerí zamestnanci SLOVARMu.

Nové jedálne – čistejšie a útulnejšie stravovanie

témom na výdaj stravy. Pri realizácii sa myslelo aj na ďalšie využitie týchto priestorov na školenia a pracovné stretnutia, priestory sú pripravené po technickej stránke na prezentácie s využitím projektora.

Obe jedálne už čakajú na svojich prvých stravníkov. Ako sa ich realizácia vydarila, môžete zhodnotiť na fotografiách. Prajeme dobrú chuť.

V zamestnaní strávi človek asi tretinu svojho života, preto je dôležité, aby tento čas prežil v čo najvhodnejších priestoroch. Preto spoločnosti SLOVPLAST aj SLOVARM prechádzajú postupnou rekonštrukciou. V oboch boli v spolupráci s dizajnérom akad. arch. Jozefom Zambojom zrealizované úpravy jedální a sčasti šatní pre zamestnancov a v dohľadnej dobe, po schválení príslušnými úradmi, budú uvedené do prevádzky.

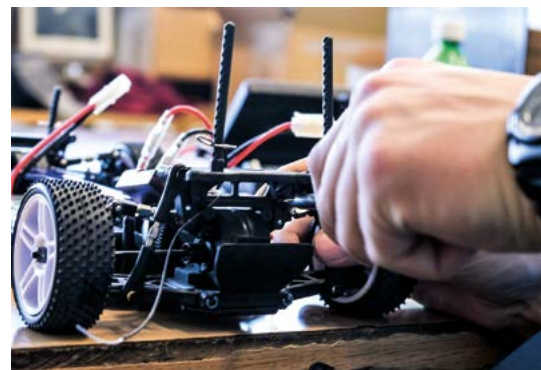
Nová jedáleň v SLOVPLASTE má 105 m² a 40 miest na sedenie, v SLOVARME 160 m² a 72 miest na sedenie, obidve sú vybavené moderným a hygienickým antikorovým sys-

Čo má spoločné SLOVARM s autami? Viac ako si myslíte

Armatury na Myjave oslavujú tento rok už svoje 80. výročie, na svojom konte majú tisíce alebo až milióny vyrobených bytových a domových armatúr a príslušenstva. Vo výrobnom závode sa za tie roky vystriedalo mnoho šikovných majstrov, konštruktérov, technológov a iných špecialistov z oblasti strojárkej výroby. Práve strojársky priemysel je budúcnosť a vedia to aj žiaci Strednej priemyselnej školy v Myjave.

sme ani na chvíľu neváhali a projekt SPŠ sme s radosťou podporili. Veríme, že z prestížnej celoslovenskej súťaže si odnesú nejakú cenu ale aj keby sa tak nestalo, ceníme si už len samotný záujem žiakov, ich zapálenie pre strojársku prax, ktorá sa v posledných rokoch až takému záujmu neteší. Treba si však uvedomiť, že práve strojársky a elektrotechnický priemysel je naša budúcnosť. V mene celej myjavskej armatúrky SLOVARM im želáme veľa úspechov nie len na tejto súťaži, ale v celom profesijnom živote.“

Vytvoril autíčko na vodíkový pohon s použitým učebných pomôcok trvalo študentom SPŠ MYJAVA 15 dní.

Podstatou súťaže bolo, aby autíčko vydržalo čo najviac kôl. Všetci súťažiaci dostali palivový článok, bombičky na vodík, plničku bombičiek a baterky a k tomu ešte pomôcky na obnoviteľné zdroje energie, ktoré môžu vo vyučovacom procese používať aj naďalej.

V spoločnosti SLOVARM, sa o budúcnosť výroby armatúr starajú už v jej zárodku, čiže na škole, ktorá je zameraná na strojársky priemysel. Spoločnosť podporuje ich aktivity, projekty a motivuje študentov, aby sa práve strojársky závod stal ich profesijným stanovišťom. V apríli 2017 sa v bratislavskom zážitkovom centre Aurélium konal prvý ročník slovenského kola medzinárodnej súťaže vodíkových áut Hydrogen Horizon Automotive Challenge. Ide o preteky autíčok, ktoré vyrobili, zostrojili, naprogramovali a ktorým dali dušu práve študenti. Jedným z 18tich súťažiacich boli aj študenti Strednej priemyselnej školy na Myjave. Hovorí generálny riaditeľ spoločnosti SLOVARM, Ing. Bohuslav Koči: „Každý úspech žiakov zo SPŠ nás nesmierne teší, pretože práve táto škola vzdeláva a vychováva našich budúcich zamestnancov, majstrov, konštruktérov, technológov a špecialistov v oblasti strojárkeho priemyslu. Preto

Autíčko na vodíkový pohon z dielne budúcich strojárrov odjazdilo 686 kôl, palivo mu vydržalo 5 hodín a 52 minút a umiestnilo sa na 3. mieste medzi novými účastníkmi (celkovo na 5. mieste).

Deň otvorených dverí 2017

s podtónom osláv 80. výročia armatúr na Myjave

Jeden z prvých teplých dní pripomínajúcich leto strávili zamestnanci spoločností SLOVARM a SLOVPLAST a ich rodiny spoločne na podujatí Deň otvorených dverí 2017. Po roku si tak opäť užili v sprievode hudby, atrakcií a dobrého jedla piatok 9. júna plný zábavy.

Ako zvyčajne, aj tohoročný Deň otvorených dverí sa začal prehliadkou oboch firiem, najmä prehliadkou výrobných priestorov alebo návštevou novej jedálne v spoločnosti SLOVARM. Hlavný program a tá časť, na ktorú sa pravdepodobne tešili všetci najviac, sa odohrávala na futbalovom ihrisku Turá Lúka. V sprievode hudby a vystúpení folklórnej skupiny Kopaničiar, sa zabávalo viac ako šesťsto návštevníkov, dospelých aj detí.

Deti sa najviac potešili atrakciám ako skákací hrad, netradičný tyčový futbal, lezecká stena a maľovanie na tváričky. Pánske osadenstvo „zamestnal“ hlavne futbalový turnaj a dámska časť sa potešila vždy obľúbenej profesionálnej vizážistike. Všetci dokopy, či už deti alebo do-

spelí, sa našli pri šípkovom turnaji a súťaži v silovom kladive, za ktoré si mohli odniesť pekné výhry. V detskej kategórii si ocenenie najväčšieho siláka odniesol Erik Šagát, syn pracovníčky na oddelení montáže v SLOVARMe, pani Kataríny Šagátovej. Aj tento rok nás svojou návštevou pocítili rozprávkové postavičky. Prišla Šmoulin-

ka a známa dvojka Tom a Jerry, ktorí sa s deťmi fotili, tancovali alebo im svojou prítomnosťou len tak spríjemňovali piatkové popoludnie. Súčasťou DOD bol aj futbalový turnaj ktorého sa zúčastnili tri družstvá: SLOVARM 1, SLOVARM 2 a SLOVPLAST. Víťazom sa po urputných bojoch stalo družstvo SLOVPLAST.

80 ARMATÚRKA
MYJAVA
rokov

Občerstvenie nesklamalo a bez dlhých rád na čakanie sa mohli všetci najesť do syta a bez obmedzenia. Chválime výborný guláš a ostatné mäsové pochúťky sprevádzané dobrým chladeným pivom či kofolou. Počasie všetkým doprialo možno viac ako treba, teplých 28 stupňov a po celý deň jasná obloha bola vymodlená najmä od organizátorov, ktorí aj vďaka takémuto počasiu mohli svoj pripravený program predviesť v plnom nasadení. Tešíme sa o rok, kedy spolu znova zažijeme Deň otvorených dverí.

Elektrikár víťazí nad obrovskými strojmi. Najviac potrápia banality

Nájsť príčinu poruchy na dôležitých strojoch je často poriadnou výzvou. Ján Bažík (54) je jedným z partie elektrikárov, ktorí sa o to v trnavskej kovárni snažia. Vždy, keď sa to podarí, cítia sa ako víťazi.

Elektrikári sú ďalšou dôležitou súčasťou tímu kováčne HKS Forge. Dbajú na dobrý stav všetkých zariadení, ktoré vo výrobných hale bežia takmer nepretržite. Takáto veľká výroba si nemôže dovoliť dlhý výpadok, preto keď k poruche dôjde, príčinu hľadajú aj elektrikári. „Najviac nám niekedy dajú zabráť aj veci, ktoré sa zdajú byť banálne,“ hovorí Ján Bažík. „Napríklad s pecou, v ktorej sa výkovky prehrievajú, aby dosiahli požadovanú pevnosť a tvrdosť, sme mali dokola ten istý problém. Tri zmeny za sebou sme nevedeli prísť na to, čo sa deje. Lámalí sme si hlavy a nakoniec

sme odhalili, že problémom je spálený kábel. No tak nešťastne, že chvíľu kontakt bol, chvíľu nebol. Keď však takéto problémy zdoľáme, sme na seba hrdí. Náš tím musí byť jednotný, aby závod fungoval.“

Stál aj pri zásadných zmenách

Ján Bažík nastupoval do kovárne ako dvadsaťpäťročný. V tom čase už mal ako elektrikár skúsenosti z trnavských sladovní a z povinnej vojenskej služby. Do dnešného dňa odpracoval v závode spolu dvadsaťdeväť rokov a práca ho stále naplňuje. „Najviac sa mi páčilo obdobie, keď kovárňa prechádzala zmenami systému. Financii bolo vtedy dosť a my sme stáli pri výmene starých strojov za nové, digitálne systémy. To ma veľmi bavilo,“ spomína. Čo by mal určite vedieť elektrikár, ktorý sa chce uplatniť v trnavskej kovárni? „V prvom

rade musí vedieť čítať zo schém, ostatné dôležité veci sa postupne naučí. Za odmenu dostane možnosť rozšíriť si svoje vedomosti a pracovať vo veľmi dobrom kolektíve,“ dodáva Ján Bažík.

Medzi meradlami a technickými výkresmi. Kontrolór v kovárni musí mať presné oko

Kusisko ocele padá do lisu a z neho - po silnom údere barana - vyjde výkovok. Tepelne ho spracujú v peci, povrch vyhladia v tryskáčnici, ktorá vyzerá ako obrovská práčka, a potom precestuje stovky kilometrov, aby sa z neho stala dôležitá súčiastka v modernom aute alebo vo veľkom priemyselnom stroji. Lenže na začiatku - na začiatku tohto príbehu, stoja páni s meradlami nad papiermi, v ktorých by sa nevyznal len tak hocikto.

V trnavskej kovárni HKS Forge vznikajú takto tisícky výkovkov denne. Na tieto oceľové diely sú kladené dôležité požiadavky, majú vydržať veľkú záťaž, byť odolné, no najmä - do bodky splniť všetky rozmery. A práve na to dohliada kontrolór náradia Pavol Matkovčík.

Každá je iná

Vo veľkej výrobných hale kovárne sme ho na-

šli stáť za dlhým stolom s meradlom v ruke a úpenlivo kontrolovať rozmery zápusťky - teda formy, náradia, ktoré je vsadené do lisu a vďaka ktorému vznikne výkovok požadovaných rozmerov. Pavol Matkovčík sa pozrie do technickej dokumentácie a za tie roky, čo v kovárni pracuje, má hneď vo všetkom jasno. „Musím poznať technické výkresy a vyznať sa v nich, to je úplný základ,“ hovorí. „Každá zápusťka je navyše iná, takže tie merania, ktoré robím, nie sú jednotvárne.“

Každý má svoju úlohu

Aby bol zákazník s finálnym produktom spokojný, v kovárni si musí robiť každý svoju prácu najlepšie, ako vie. Práca kontrolóra nie je manuálne náročná ako práca kováča, zato musí mať presné oko, aby oceľové výkovky pri posudzovaní kvality obstáli. Zápusťka musí prejsť viacerými výrobnými procesmi. „Treba ju sústružiť, obrúsiť aj vyvariť, ak sú na nej nepresnosti od zvaračov. A nakoniec premerať, či je všetko v poriadku. Na dobrom výsledku sa teda podieľame všetci,“ dodáva Pavol Matkovčík.

Z obrovského lisu strach nemá. Páči sa mu, ako kus železa získava tvary

Štyritisíc ton dopadá v pravidelných intervaloch na kusy ocele veľké asi ako hádzanárska lopta. Je to, akoby naň zakaždým padlo tritisícpäťsto osobných áut. Každý úder barana dáva ušiam poriadne zabráť, no s kováčmi, ktorí pri lisochoch stoja, ani nemykne.

Jedným z nich je Tomáš Ondrejka (34). Aj vďaka nemu vzniká v trnavskej HKS Forge pod lisom každú chvíľu nový, rozžeravený výkovok s presnými tvarmi, ktorý sa stane súčasťou kamióna, poľnohospodárskeho stroja alebo moderného auta.

Nenahraditeľní

Strach z lisu, pri ktorom sa kováč poriadne zapotí, vraj nikdy nemal. Práve naopak z práce bol nadšený. „Páči sa mi, ako lis železo tvárni. Zaujímalo ma to hneď od začiatku, rýchlo som sa chcel zaučiť, aby som mohol robiť samostatne,“ spomína. Aj keď ide o fyzicky namáhavú prácu, fyzická zdatnosť vraj nie je na tejto pracovnej pozícii prvoradá. Pri práci musí rozmýšľať, pretože tak si vie pomôcť. Ak má dobrú techniku a využíva hrazdu, nemusí dvíhať celú váhu železa.

A práve od kováča závisí, aká bude kvalita výsledného výkovku. Počas kovania napríklad prichádza fáza, keď treba formu nastriekať. Ak to neurobí správne, forma sa rýchlo zničí a ďalší výkovok môže putovať medzi chybné. „Dobří kováči sú jednoducho nenahraditeľní, bez nich by to tu fungovať nemohlo,“ myslí si Tomáš Ondrejka.

Pomáha pohoda

Tento muž patrí k jedným z najmladších kováčov v HKS Forge. Podnik do tímu aktuálne

hľadá nových zamestnancov, ktorých by takáto práca naplňala. „Zvládne ju každý muž, ktorý má vzťah k manuálnej práci. Všetko potrebné sa naučí, dôležité je, aby ho to bavilo a aby mal ochotu pri kovaní rozmýšľať,“ vysvetľuje Tomáš Ondrejka. Sám je súčasťou trnavskej kováčne, pretože sa mu páči pracovná atmosféra, ktorá tam vládne. „Nie je to tu také prísne ako v iných firmách, robotníci aj vedúci sú kamaráti – a to je dôležité. Ak má totiž človek takúto prácu zvládnuť, dôležité je, aby nebol pod stresom, ale v pohode. Potom urobí aj väčší výkon,“ dodáva.

Sústružník Bystrík Vopát: Má rád prácu, ktorú mu vstúpili do génov

Ten ho k strojarine viedol od detstva, pretože sám pracoval v kováčni. Chodil za ním ako chlapec a prostredie sa mu okamžite zapáčilo. „Preto som nemal problém vybrať si zameranie školy a už ako učeň som pracoval na údržbe strojov,“ spomína Bystrík Vopát. S manuálnou prácou je to podľa neho tak, človeka k nej musí priviesť rodina a v škole motivovať dobrý učiteľ. Keď sa tak stane, práca ho baví a naplňa, aj keď je o zašpinených rukách aj oblečení.

Krásna pre toho, kto jej dá šancu

Ako sústružník dostane do rúk technický výkres podľa ktorého vyhotovuje rôzne dielce. „Práca nie je ťažká, ale človek sa pri nej zašpiní a možno práve to dnešným mladým ľuďom nevoní, majú radi svoje pohodlie. Muži z mojej generácie sú naučení na manuálny

výkon, máme väčšiu výdrž,“ hovorí 57-ročný Bystrík Vopát. Väčšina z mužov v trnavskej kováčni sú jeho rovesníci. Mladí ľudia sú dnes motivovaní k práci, pri ktorej sa čo najmenej zapotia, a to je podľa neho škoda. „Prečo? Lebo toto je skutočne veľmi pekná práca, keď jej dá človek šancu. Ja som v kováčni spokojný z viacerých dôvodov. Mám len dopoludňajšie zmeny, ľudia si ma tu vážia, lebo svoju prácu robím dobre a v kolektíve si vždy pomáhame. Keď nastane problém - a nemusí sa týkať čisto mojej práce, aj ja sa oň zaujíмам. Takto som za roky získal veľký prehľad o celom závode. Človek musí mať kováčnu jednoducho rád.“ A čo jeho rodina? Zostane strojarina naďalej v jej géne? „Som rád, že áno, aj keď o úroveň vyššie. Obaja synovia totiž vyštudovali technické vysoké školy. Som na nich hrdý,“ dodáva Bystrík Vopát.

Vo výrobnéj hale trnavskej kováčne je hlučno, z každej strany sa šíri zvuk z iného stroja. Pracujú pri nich muži v montérkach a ochranných rukaviciach. Pri sústruhu sme našli Bystríka Vopáta. Remeslo má vstúpené v génoch vďaka svojmu otcovi.

Zámočník odchádza zo šichty s čiernymi rukami. A je na to hrdý

Keď sa v trnavskej kováčni niečo pokazí, volajú jeho. Poradiť si musí s malými poruchami, ale opraviť zvládne aj obrovské lisy s mohutnými a ťažkými baranmi. Viliam Kubiš je zámočník. Po rokoch skúsenosti je majstrom vo svojom odbore.

Jeho robota nie je o pití kávy v teplej kancelárii. Zámočník musí byť odolný voči hluku a špine, strachu aj stresu. Ak by svoju prácu nemiloval, robil by dávno niečo iné. „Čo vám poviem, toto je ťažká výroba, odtiaľto sa po šichte odchádza s čiernymi rukami,“ hovorí, no nie s výčitkou, ale s akousi hrdosťou v hlase. Skúsenosti nazbieral najmä na generálnych opravách, kde spolu pracujú sústružníci, frézari a zámočníci. „Keď príde stroj na opravu, zámočník ho rozoberie do posled-

nej súčiastky, ostatní ho potom renovujú, mašina dostane nový nástrek a odchádza odtiaľ ako nová. To by ste videli, tú zmenu!“

Rozumieť jej

Bez manuálnej zručnosti by to nešlo, zámočník však musí pracovať aj hlavou. Vyriešiť základnú poruchu, to dá niekedy zabráť. Chybu treba hľadať, no kým sa tak stane, niekedy to trvá. „Rozprávam sa s kolegami, ktorí so strojom pracovali naposledy a postupne vylučujem poruchy. Je to boj, ktorý však nakoniec vždy vyhrám. Základná vec totiž je perfektne tej mašine rozumieť,“ tvrdí Viliam. Muži v kováčni musia byť psychicky fit minimálne tak, ako po fyzickej stránke. Jeden na druhého sa absolútne spoľiehajú a navzájom si dôverujú. „Keď si niečo poviem, tak to musí platiť. Ak

by to tak nebolo, mohli by sme ohroziť jeden druhého,“ vysvetľuje. Kondíciu má vďaka tejto práci ako mladý chlapec, aj preto mu ľudia bežne hádajú o päť, šesť rokov menej. V čom je tajomstvo, že svoje povolanie tak dobre zvláda? „Som človek z dediny, vždy som bol naučený pracovať, aj okolo domu. Patrí to pristo ku mne, mám rád manuálnu prácu, odmala ma bavilo niečo opravovať.“ Akých kolegov by privítal v tíme? „Takých, čo do práce chodia poctivo a vážia si ju. Takých potrebujeme ako soľ,“ dodáva Viliam Kubiš.

Výhercovia súťaže s EG NEWS 1

Správna odpoveď na otázku v súťaži s časopisom EG news 1/2017 – „Koľko našich spoločností sa zúčastnilo veľtrhu Aquatherm Nitra?“ bola 4. Správne odpovedalo 264 súťažiacich, ktorí postúpili do losovania o 3 x 100 eurových poukážok TESCO. Šťastie sa tentokrát usmialo na zamestnancov z Myjavy, výhercami sa stali:

Emília Bačová – Slovplast

Rastislav Omasta – Bytový podnik Myjava

Anna Krč – Jurenová – Slovarm

Výhercom srdečne gratulujeme!

PRIPRAVUJEME

V budúcom čísle vám opäť prinesieme množstvo zaujímavých článkov o našich spoločnostiach.

Naši oslávenci

60. rokov

Pavol Matkovčik – HKS Forge

Vladimír Strýček – HKS Forge

Viliam Mosný – Slovarm

Ján Tomšálek – Slovarm

Vladimír Krč – Slovarm

Milena Gašová – Slovplast

Anna Kučerová – Prematlak

Pavel Ondrejka – Manomer SK

Ing. Gabriel Gábor – Prvá Teplárenská

Milan Lalinský – Prvá Teplárenská

50. rokov

Jarmila Vladová – Manomer SK

Jaroslav Malatinský – Slovarm

40. rokov

Milan Klimáček – Prematlak

Marián Valúch – Slovarm

Ján Vacula – Slovarm

Karol Bača – PD Čečejojce

SÚŤAŽ

Aj v tomto čísle pokračujeme v súťaži o **3 hodnotné ceny**. Napíšte správnu odpoveď, vypíšte Vaše meno, adresu a zamestnávateľa, kupón vystrihnite a vložte do nádoby na to určenej na recepcii/vrátnici na Vašom pracovisku do 30. 8. 2017 a vyhrajte opäť **3 x nákupná poukážka NAY elektrodom v hodnote 100 EUR**. Losovanie výhercov sa uskutoční 7. 9. 2017. Mená výhercov zverejníme v októbrom EG News.

Súťaž je určená len pre zamestnancov spoločností v Energy Group!

V ktorej obci sa nachádza poľnohospodárske družstvo, ktoré v marci pribudlo do Energy Group?

Správna odpoveď:

_____

Vaše meno a adresa:

_____

_____

Zamestnávateľ:

_____